

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: TO-5Csp/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120395957
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dagmar Snopeková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2023:6120395957.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou Mgr. Dagmar Snopekovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zast.: advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX C. XXX, občan SR, zastúpená Občianskym združením CSP Prievidza, so sídlom 1.mája 388/8, 972 42 Lehota pod Vtáčnikom, v konaní o zaplatenie 111.805,38 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 111 805,38 eur s úrokom z omeškania 5,00% ročne zo sumy 98 643,94eur od 31.07.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 111.805,38 eur s prísl. s tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 21951000361 zo dňa 30.07.2019 uzatvorenej medzi postupcom Československá obchodná banka, a.s., Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Medzi postupcom a žalovaným bola uzatvorená dňa 09.07.2014 Zmluva o poskytnutí úveru č. 339436. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 120. 000 € za podmienok dohodnutých v Zmluve, v Obchodných podmienkach Československej obchodnej banky, D. pre poskytovanie hypotekárnych a ďalších úverov a vo Všeobecných obchodných podmienkach, pričom úver bol poskytnutý za účelom splatenia iného skôr poskytnutého úveru a rekonštrukcie rodinného domu so súpisným číslom XXX, k.ú. C., zapísané na LV č. XXXX. Poskytnutie úveru bolo zabezpečené záložným právom zriadeným dňa 09.07.2014 Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 339436/Zal/1. Žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti v dôsledku čoho postupca na základe podania zo dňa 18.09.2017 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, pričom žalovaného upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy si bude uplatňovať zaplatenie celej dlžnej čiastky. Nakoľko žalovaný na predmetné upozornenia vôbec nereagoval, žalobca na základe oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 12.02.2018. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 111 805,38 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 98 643,94 €, riadneho úroku vo výške 5399,68 € a úroku z omeškania vo výške 7761,76 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Postupca dňa 24.04.2018 žalovanému oznámil začatie výkonu záložného práva v zmysle § 151 I Občianskeho zákonníka. Postupca taktiež dňa 24.04.2018 zaslal oznámenie o začatí výkonu záložného práva príslušnému katastrálnemu odboru. Postupca dňa 19.08.2019 oznámil postúpenie pohľadávky

na žalobcu príslušnému katastrálnemu odboru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 31.07.2019, t.j. dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky.

2. Súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. XXXX/XX/XXXX – XXX zo dňa 20.04.2022, ktorým žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie a Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. XXXXXXXX / X/XXXX-XXX zo dňa 28.09.2023 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení po zrušení rozsudku uviedla, že namieta aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu z dôvodu neplatnosti právneho úkonu a to vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu. Žalovaná má za to, že ako vyplýva so samotného spisu, právny predchodca žalobcu zástupcu vyzval žalovanú poslednou výzvou na uhradenie viac ako troch omeškaných mesačných splátok ku dňu 18.09.2017, inak pristúpi k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. V tejto súvislosti poukazuje žalovaná na zákon ust. § 53, odst. 9 OZ, podľa ktorého výzva pred zosplatením nie je v lehote kratšej ako 15 dní pred zosplatením úveru (ust. §565 druhá veta OZ). Z uvedeného vyplýva, že zosplatenie úveru mohol právny predchodca žalobcu urobiť po termíne 03.10.2017. Žalovaná má za to, že ako vyplýva zo ust. § 565, druhá veta OZ, právo na zosplatenie môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t. j, ako vyplýva zo samotnej úverovej zmluvy, podľa ktorej bola splatnosť úveru k 12-temu dňu v mesiaci, čiže mohol zosplatiť úver najneskôr do 12.10.2017. Žalovaná má za to, že nedošlo k platnému zosplateniu celého úveru a preto právny predchodca žalobcu nebol oprávnený postúpiť pohľadávku na žalobcu, s poukazom na zákon č. 483/2001 Z.z. Zákon o bankách, ust. § 92 odst. 8. Žalovaná má za to, že pre platné zosplatenie celého úveru je potrebné kumulatívne splnenie dvoch podmienok vyplývajúcich zo zákona č. 40/1964 Z.z. OZ a to ust. § 53 odst. 9 a súčasne § 565 druhá veta – čiže platné zosplatenie celého úveru mohlo byť vykonané v termíne od 03.10.2017 do 12.10.2017. Žalovaná má za to, že právny predchodca žalobcu vyhlásil celý úver za predčasne splatný až dňa 14.02.2017, teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty s poukazom na ust. § 565, druhá veta, OZ a preto právny predchodca žalobcu nebol oprávnený postúpiť pohľadávku na žalobcu (ust. § 92 odst. 8 Zákona o bankách). Žalovaná má za to, že právny úkon a to vyhlásenie predčasnej splatnosti celého úveru právnym predchodcom žalobcu je absolútne neplatným právnym úkonom podľa ust. §37 a §39 OZ. V tejto súvislosti poukazuje žalobkyňa na Rozsudok Najvyššieho súdu SR, č. k. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020 odst. 14.8. :. . : ...“K doručeniu právneho úkonu formálne označeného ako „Výzva na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti“ došlo zo dňa 16.januára 2012 a k doručeniu vyhlásenia úveru za predčasne splatný došlo na základe právneho úkonu formálne označeného ako „ Vyhlásenie úveru za predčasne splatný z 23.februára 2012 (v zmluve bol dohodnutý pravidelný termín splátok na 15.deň v mesiaci). Z toho jednoznačne vyplýva, že veriteľ nerealizoval svoje právo na zaplatenie celej pohľadávky v súlade s druhou vetou vyššie citovaného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka....a preto išlo o postúpenie v rozpore s uvedeným ustanovením § 92 odst. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. a teda ide o absolútne neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 OZ.“ Žalovaná má na to, že súd prvej inštancie je povinný EX OFFO skúmať platnosť, resp. neplatnosť postúpenia pohľadávky a tak isto platnosť, či neplatnosť zosplatenia celého úveru. Žalovaná opakovane vznáša z opatrnosti námietku premlčania, aj s poukazom na Uznesenie Krajského súdu Nitra č. k. 12CoCsp/5/2023 (bod. Č. 14, 15 a 16) v návaznosti na Uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 7Cdo/26/2020 podľa ktorého „ ..začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa“. Žalovaná má za to, že ku dňu zaslania poslednej výzvy zo dňa 18.09.2017 bola v omeškaní so splácaním viac ako troch splátok, čiže splátky 12.7.2017, 12.08.2017 a 12.9.2017, čiže prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky je deň 13.09.2017, ktorým podľa Uznesenia Krajského súdu Nitra a aj Uznesenia NS SR začala plynúť objektívna trojročná premlčacia doba podľa § 101 OZ, ktorá uplynula dňom 13.09.2020. Žalobca podal svoju žalobu na súd prvej inštancie dňa 12.10.2020, teda po uplynutí objektívne trojročnej premlčacej dobe. Na základe vyššie uvedeného navrhuje teda žalovaná, aby súd prvej inštancie zamietol žalobu ako bezdôvodnú a zaviazal žalobcu úhradou trov konania v plnom rozsahu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

5. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní po zrušení rozsudku uviedol, že žalobca vo vzťahu k vyjadreniu žalovanej uvádza, že nemožno súhlasiť s názorom, že by postupca mal právo zosplatiť

úver po termíne 03.10.2017, nakoľko v tom čase ešte neuplynula ani 15-dňová lehota po doručení upozornenia v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Rovnako žalobca nesúhlasí, že by postupca mal právo zosplatniť úver najneskôr do 12.10.2017, nakoľko takýto výklad zákona je neprípustný a protiústavný, nakoľko v praxi by bol scela neaplikovateľný. V tomto smere žalobca poukazuje na skutočnosť, že každá výzva, ako aj zosplatnenie sú jednostrannými právnymi úkonmi, ktorých účinnosť nastáva až po doručení adresátovi, pričom doručovanie každej zásielky v sebe zahŕňa 18-dňovú lehotu na jej prevzatie adresátom, a teda pokiaľ by prijali výklad žalovaného, tak veriteľ by v situácii účelového nepreberania zásielok zo strany dlžníka, by viedlo k absolútnej nemožnosti zosplatniť akúkoľvek pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy. 18-dňová odborná lehota s pripočítaním povinnosti veriteľa čakať ďalších 15 dní podľa § 53 ods. 9 predstavuje v súčte viac dní ako má kalendárny mesiac, a preto je výklad poskytnutý žalovaným neprípustný, nakoľko objektívne v praxi vylučuje uplatnenie práva veriteľa na zosplatnenie pohľadávky. Podľa názoru žalobcu sa ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 OZ musí vykladať samostatne s tým, že pokiaľ veriteľ neuplatní právo zosplatnenia úveru do najbližšej neuhradenej splátky, toto právo mu síce zaniká splatnosťou tejto ďalšej splátky, no opätovne mu vzniká pre neuhradenie ďalšej splátky tak, ako v prejednávacom prípade. V tomto smere žalobca v plnom rozsahu poukazuje aj na odôvodnenie zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, ktorý uzavrel, že dlžník môže byť v omeškaní aj viac ako 3 mesiace, pričom neustálym omeškaním dlžníka ostáva právo veriteľa na zosplatnenie úveru zachované. V ďalšom žalobca poukazuje na skutočnosť, že určenie splátky pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru je vecou právneho posúdenia, nakoľko toto zistenie vyplýva z výkladu ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 OZ tak, ako to prezentuje najvyšší súd vo svojej už ustálenej judikatúre v ktorej označil, že veriteľ môže zosplatniť úver pre splátku s ktorou bol dlžník v omeškaní viac ako 3 mesiace. V tomto smere žalobca uvádza, že jeho právny predchodca podaním zo dňa 14.02.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 12.11.2017 a zároveň v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe NS začala plynúť premlčacia doba dňom 13.11.2017, a teda dňom nasledujúcim po uplynutí 3 mesiacov od splátky pre ktorú došlo k zosplatneniu. Vo vzťahu k premlčaniu žalobca z opatrnosti uvádza, že v zmysle zákona č. 72/2020 Zb. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením Covid 19, premlčacia doba pohľadávky spočívala od 27.03.2020 do 30.04.2020 v súlade s § 1 písm. a) tohto zákona. Žalobca má na základe uvedeného za to, že pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru boli splnené všetky zákonné podmienky a teda žalovaný bol preukázateľne upozornený na omeškanie a možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru podaním zo dňa 18.09.2017 (doručené 21.09.2017) a dlžnú sumu neuhradil v lehote nie kratšej ako 15 dní, v nadväznosti na čo postupca úver zosplatnil a v tom čase bol žalovaný rovnako v omeškaní s plnením splátok viac ako 3 mesiace, čo rovnako nesporne uzavrel aj odvolací súd. Pokiaľ ide o osobitné náležitosti výzvy či zosplatnenia nemožno sa stotožniť s názorom žalovaného, že by akékoľvek z týchto podaní malo obsahovať určenie splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu a to nielen s poukazom na to, že ide o vec právneho posúdenia, ale s ohľadom na to, že do ustálenia tejto právnej otázky NS SR, nebola rozhodovacia prax všeobecných súdov v tejto otázke ani len zďaleka jednotná. Žalobca poukazuje, že ani samotný odvolací súd nebol v tejto otázke jednotný a do vydania ustálenej judikatúry, jednotlivé senáty odvolacieho súdu posudzovali určenie splátky pre ktorú došlo k zosplatneniu rozlične. Pokiaľ ide o otázku platného postúpenia pohľadávky, žalobca má za to, že v konaní bolo riadne preukázané zosplatnenie úveru a rovnako tak bolo preukázané aj doručenie výzvy žalovanému pred postúpením, a to aj v podaní zo dňa 14.12.2018 v ktorom postupca vyzval žalovaného na úhradu celého dlhu. Pokiaľ ide o podmienky § 92 ods. 8 zákona o bankách, žalobca sa v plnom rozsahu stotožňuje a odkazuje na najnovšie rozhodnutie NS SR č.k. 9Cdo/165/2022 zo dňa 27.09.2023, ktorým došlo k jednoznačnému a nespornému výkladu formy, ako aj náležitosti výzvy a teda, že predmetné ustanovenie v žiadnom možnom výklade od veriteľa nepožaduje, aby osobitne svojho klienta upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky ani na potrebu samostatnej a výlučnej výzvy, pričom osobitne a explicitne pripustil, že samotné podanie, ktorým sa vyhlásila mimoriadna splatnosť je výzvou podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pokiaľ obsahuje výzvu na úhradu pohľadávky. Žalobca vo vzťahu k platnosti zosplatnenia dáva súdu do pozornosti, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je právom každého veriteľa a nie je jeho povinnosťou a preto nemožno akceptovať výklad v zmysle ktorého by bol akýkoľvek veriteľ povinný v priebehu 1 mesiaca zosplatniť celú pohľadávku. Takýto výklad je zároveň aj v rozpore s ochranou spotrebiteľa, nakoľko vo výsledku by každého veriteľa nútil zosplatniť každú spotrebiteľskú pohľadávku ihneď po splnení zákonných podmienok a neumožňoval by poskytnúť spotrebiteľovi dlhšiu lehotu na dobrovoľnú úhradu omeškaných splátok. Rovnako akékoľvek závery ohľadom povinnosti veriteľa zosplatniť úver už pri prvom omeškaní, resp. naplnení zákonných podmienok a neumožniť tak spotrebiteľovi aj dlhšiu lehotu ako ukladá zákon, je v rozpore s aktuálnou judikatúrou súdneho dvora EÚ. Vo vzťahu k rozsudku NS SR č. 5Cdo/36/2020 na ktorý žalovaný poukazuje, sa žalobca nemôže konkrétne vyjadriť, nakoľko mu nie je známy jeho obsah a toto podanie

mu bolo doručené na dnešnom pojednávaní. Dovoľuje si upozorniť, že s najväčšou pravdepodobnosťou sa nejedná o rozhodnutie, v ktorom by NS SR uplatňoval výklad ustanovenia § 53 ods. 9 OZ alebo § 565 OZ a dokonca sa môže jednať len o konštatovanie súdov nižších inštancií, ktoré boli prevzaté do samotného rozhodnutia NS SR. Pre úplnosť žalobca poukazuje na to, že podľa jeho názoru v predmetnom konaní išlo o posúdenie prípustnosti odvolania v zmysle uplatnenia právnej otázky spojenej s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca v závere si dovoľuje poukázať k otázke premlčania, že tvrdenia žalovanej priamo odporujú záverom nielen odvolacieho súdu, ale aj judikatúre NS SR, nakoľko pokiaľ žalovaná tvrdí, že mala premlčacia doba plynúť 13.09.2017, tak v tom čase postupca nebol ani oprávnený úver zosplatiť, nakoľko v tom čase ani len nezačala plynúť 15-dňová lehota podľa § 53 ods. 9 OZ, ktorú najvyšší súd označil ako podmienku pre začatie plynutia premlčacej doby. Vo vzťahu k platnosti zosplatenia úveru žalobca záverom poukazuje na všeobecne akceptovanú a ústavným súdom judikovanú teóriu preferencie platnosti právneho úkonu pred jeho neplatnosťou, pričom ústavný súd striktnie odmieta akýkoľvek formalisticky alebo extenzívny výklad, ktorým by súd vyhľadával dôvody neplatnosti právnych úkonov v súkromnoprávných vzťahoch. Príkladom uvádza Nález I ÚS 640/2014, IV US 340/2012, I ÚS 242/07.

6. Žalovaná na pojednávaní po zrušení rozsudku uviedla, že žiada žalobu zamietnuť, namieta aktívnu legitimitáciu a vznáša námietku premlčania.

7. Súd doplnil dokazovanie v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu a zistil, že:

8. Právny predchodca žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., uzatvoril so žalovanou dňa 09.07.2014 Zmluvu o poskytnutí úveru č. 339436, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru veriteľom žalovanej ako dlžníčke vo výške 120.000 eur, zmluvné strany sa dohodli, že poskytnutý úver bude úročený úrokovou sadzbou 3,26% ročne, (bude platná do 12.07.2017), dlžník sa zaviazal splácať úver mesačnými splátkami 637,46eur, vždy 12. deň každého mesiaca. Zmluvné strany sa dohodli, že dlžník splatí úver najneskôr do 22 rokov od termínu jeho čerpania. Úver bol poskytnutý za účelom splatenia iného skôr poskytnutého úveru a rekonštrukcie rodinného domu so súpisným číslom XXX, k.ú. C., zapísaného na LV č. XXXX.

V bode VI. 9. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ak dlžník poruší svoje povinnosti dohodnuté zmluvou, podmienkami alebo súvisiacimi zmluvnými dokumentmi, môže banka od zmluvy odstúpiť či požadovať okamžité splatenie istiny úveru a príslušenstva.

9. Poskytnutie úveru bolo zabezpečené záložným právom zriadeným dňa 09.07.2014 Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. XXXXXX/XXX/X.

10. Žalovaná podľa prehľadu splácania úveru vykonala úhrady v celkovej výške 33.468,93eur, čerpala úver v sume 120.000eur v mesiaci 7/2014.

11. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 18.09.2017 označeným ako Posledná výzva na úhradu pohľadávky vyzval žalovanú na úhradu dlhu z omeškaných splátok ku dňu 17.09.2017 v sume 1.882,95 eur, pričom žalovanú upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy bezodkladne si bude uplatňovať zaplatenie celej dlžnej čiastky 111.148,61eur.

12. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 14.02.2018 označeným ako Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru oznámil žalovanej, že ČSOB vyhlásila celý úver dňom 12.02.2018 za splatný, keď žalovaná bola niekoľko krát písomne vyzvaná, aby bez omeškania zaplatila splatný záväzok a vyzval žalovanú na bezodkladné zaplatenie celého dlhu v sume 109.741,95eur, inak začne banka s výkonom záložného práva formou dražby založenej nehnuteľnosti.

13. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.07.2019 uzatvorenej medzi postupcom Československá obchodná banka, a.s., Žitkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej.

14. Postupca dňa 24.04.2018 žalovanej oznámil listom označeným ako Začatie výkonu záložného práva v zmysle § 151 I Občianskeho zákonníka- oznámenie, že banka pristupuje k výkonu záložného práva zavkladovaného pod V 2313/14 formou odpredaja založenej nehnuteľnosti dražbou. Postupca taktiež dňa 24.04.2018 zaslal oznámenie o začatí výkonu záložného práva

príslušnému katastrálnemu odboru .Postupca dňa 19.08.2019 oznámil postúpenie pohľadávky na žalobcu príslušnému katastrálnemu odboru. Ku dňu postúpenia pohľadávka predstavovala sumu 111 805,38 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 98 643,94 €, riadneho úroku vo výške 5399,68 € a úroku z omeškania vo výške 7761,76 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok.

15. Listom zo dňa 08.10.2020 označeným ako Pokus o zmier, žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy 117.818,61eur do 11.10.2020.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažná prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa §-u 52 ods.1-4 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) citovaného zákona ,zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa §-u 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach , môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

20. Podľa §-u 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa §565 najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa §92 ods.8 Zákona o bankách ,ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená

pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Súd po doplnenom dokazovaní v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu dospel k záveru, že žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal proti žalovanej zaplattenia sumy 111.805,38eur s prísl., je dôvodná.

24. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 30.07.2019 medzi postupcom: Československá obchodná banka, a.s., postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Ku dňu postúpenia pohľadávka žalobcu predstavovala sumu 111.805,38 eur, ktorá pozostávala z istiny 98.643,94 eur, riadneho úroku 5.399,68 eura a úroku z omeškania 7.761,76 eur. Medzi postupcom a žalovanou bola dňa 09.07.2014 uzatvorená Zmluva o poskytnutí úveru č. 339436, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 120.000 eur za podmienok dohodnutých v zmluve, v obchodných podmienkach Československej obchodnej banky, a.s., pre poskytovanie hypotekárnych a ďalších úverov a vo všeobecných obchodných podmienkach, pričom úver bol poskytnutý za účelom splatenia iného skôr poskytnutého úveru a rekonštrukcie rodinného domu so súp. č. 133, k.ú. C., zapísaného na LV č. XXXX. Poskytnutie úveru bolo zabezpečené záložným právom zriadeným dňa 09.07.2014 zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 339436/Zal/1. Žalovaná podľa prehľadu splácania úveru vykonala úhrady v celkovej výške 33.468,93eur, čerpala úver v sume 120.000eur v mesiaci 7/2014. Žalovaná sa dostala do omeškania s platením splátok úveru.

25. Podľa vyššie citovaného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 (tzv. zosplatiť dlh) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplattením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V zmysle § 565 prvej vety Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplattenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Tzv. zosplateniu celej pohľadávky podľa § 565 Občianskeho zákonníka musí teda predchádzať postup uložený veriteľovi v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a tým je upozornenie spotrebiteľa zo strany veriteľa, že dôjde k uplatneniu jeho práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky. Zároveň musí byť zachovaná 15-dňová lehota medzi upozornením spotrebiteľa veriteľom na uplatnenie jeho práva zosplatenia dlhu a samotným zosplatením dlhu. Lehota 15 dní dáva spotrebiteľovi možnosť zaplatiť dlžné splátky a predísť tak zosplateniu dlhu. Pokiaľ veriteľ vyzval spotrebiteľa, ktorý sa dostal do omeškania, na plnenie dlhu a zároveň ho upozornil, že ak k plneniu nedôjde, pristúpi k zosplateniu pohľadávky, postupoval v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a mohol pristúpiť k zosplateniu pohľadávky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ v spotrebiteľskom vzťahu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplattením splátky. Veriteľ teda môže dlh zosplatiť za splnenia už vyššie uvedených podmienok (uplynutie 15 dní od upozornenia spotrebiteľa na uplatnenie práva dlh zosplatiť), pričom zároveň musí byť spotrebiteľ v omeškaní so splátkou tri mesiace, a nezaplatil dlh v lehote 15 dní, ktorá mu bola poskytnutá na plnenie.

26. V čase zosplatnenia dlhu môže nastať situácia, že dlžník je v omeškaní nielen s jednou splátkou viac ako tri mesiace, ale môže byť v omeškaní aj s viacerými splátkami už po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Uvedené závisí predovšetkým od toho, či veriteľ adresuje výzvu dlžníkovi bezprostredne po tom, ako dlžník nesplnil splátku splatnú v danom mesiaci, alebo výzvu adresuje po nesplnení niekoľkých splátok; vo všeobecnosti veriteľ môže poskytnúť dlžníkovi čas na plnenie aj v dlhšom časovom horizonte, než je zákonom stanovených 15 dní. Podstatné pri zosplatnení je však to, že od omeškania so zaplatením splátky veriteľ uplatnil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po troch mesiacoch. Veriteľ teda nesmie zosplatiť dlh skôr, ako bude spotrebiteľ v omeškaní so splátkou menej ako tri mesiace. Trojmesačná lehota omeškania so splatnou splátkou poskytuje dlžníkovi určitý časový priestor začať plniť ešte predtým, ako by veriteľ pristúpil k zosplatneniu. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka totiž upravuje iba to, kedy najskôr môže dodávateľ toto práva uplatniť, t.j. bez určenia, s koľkými platbami je spotrebiteľ v omeškaní.

27. V prejednávanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že veriteľ – Československá obchodná banka, a.s (postupca) vyzval listom zo dňa 18.09.2017 žalovanú na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 1.882,95 eura, a to bezodkladne, inak bude úver vyhlásený za splatný bez možnosti platenia v splátkach, pričom bude musieť zaplatiť sumu 111.148,61 eura, t.j. istinu, úrok z úveru, úrok z omeškania a poplatky (v spise na č. l. 33). Výzva bola žalovanej doručená dňa 21.09.2017. Listom zo dňa 14.02.2018 označeným ako Oznamenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, veriteľ žalovanej oznámil, že z dôvodu, že splatné splátky neuhradila v stanovenej lehote, stal sa celý jej dlh dňom 12.02.2018 splatný a k tomuto dňu prestavuje sumu 109.741,95 eura. Zároveň ju vyzval na bezodkladné zaplatenie uvedenej sumy. Žalovaná si zásielku v odbernej lehote neprevzala. Žalobca zároveň súdu predložil prehľad splátok podľa jednotlivých mesiacoch s rozpisom absentujúcich splátok (v spise na č. l. 35), z ktorého boli platby úveru a následné neplatenie dohodnutých splátok zo strany žalovanej zrejmé. Žalovaná si uvedenej skutočnosti napokon sama musela byť vedomá. Z tohto prehľadu je zrejmé, že v čase zosplatnenia dňa 12.02.2018 bola žalovaná v omeškaní s konkrétnymi splátkami splatnými podľa pôvodne zostaveného splátkového kalendára, podľa zmluvy bola dohoda o splátkach stanovená k 12. dňu v mesiaci, preto postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre splátku neuhradenú a splatnú 12.11.2017 .

28. Na základe uvedeného súd posúdil, že právny predchodca žalobcu dodržal postup stanovený pri zosplatnení v ustanoveniach § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keď ku dňu zosplatnenia pohľadávky veriteľ dodržal jednak 15-dňovú a zároveň aj 3-mesačnú lehotu stanovenú v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže ku dňu zosplatnenia bola žalovaná podľa všetkého viac ako 3 mesiace s omeškaním dojednanej splátky a boli sinené aj zákonné predpoklady postúpenia pohľadávky na inú osobu podľa §92 ods.8 Zákona o bankách.

29. Súd sa zároveň zaoberal námietkou premlčania, ktorú vznesla žalovaná. Odvolací súd v tomto smere poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. novembra 2022 sp. zn. 7Cdo/268/2020, ktoré bolo ako judikát publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2023 pod č. 29. Právna veta tohto judikátu znie: „Podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh.“ Dovolací súd tiež konštatoval, že splatnosť úverovej pohľadávky je daná (spotrebiteľskou) úverovou zmluvou, v ktorej si banka s dlžníkmi dohodli plnenie v splátkach, s oprávnením banky pre prípad neuhradenia dlžníkom splatné peňažné záväzky v termíne, vyhlásiť úver za splatný. Ide o postupné čiastkové plnenie, ktoré nie je ani opakujúcim sa, či trvajúcim plnením, ani čiastočným plnením. V prípade takéhoto čiastkového plnenia, ktoré je označované ako plnenie v splátkach, je plnenie vopred rozvrhnuté do čiastkových úsekov, ktoré až ako spoločný celok tvoria dlh. Splatnosť týchto úsekov je však daná samostatne (oddelené), teda každý diel má určenú svoju konkrétnu splatnosť. Celkový predmet záväzku je však vopred kvantitatívne určený, pričom jednotlivo plnenými dielmi sa rozsah celej pohľadávky postupne znižuje. Ide teda o rozloženie zamýšľaného jednorazového plnenia v niekoľkých postupných čiastkových plneniach, taktiež jednorazových, pričom dobu splnenia treba rozlišovať jednak pre plnenie celého záväzku, jednak pre jednotlivé čiastkové plnenie. Dobou splnenia čiastkového plnenia je doba jednorazového splnenia jednotlivej dávky, dobou splnenia celého záväzku je doba splnenia poslednej dávky - teda poslednej splátky. Výška aj doba

jednotlivých splátok bola v úverovej zmluve vopred stanovená, pričom splatnosť, prípadné omeškanie a premlčanie je pri plnení v splátkach treba posudzovať samostatne ohľadom každej zo splátok, premlčacia doba plynie pri každom čiastkovom plnení odo dňa jeho splatnosti. Ak pri takto dojednanom plnení sa pre nesplnenie niektorého čiastkového plnenia stane splatný celý dlh, začne pre celý dlh plynúť premlčacia doba odo dňa splatnosti nesplneného čiastkového plnenia (t.j. splátky). Splnením jednotlivých splátok dlh čo do príslušnej čiastky zaniká, úplne zanikne až splnením poslednej čiastky (poslednej splátky). Vo svojej podstate je dlh splátkami rozdelený do niekoľkých čiastkových, zreteľne oddelených a relatívne samostatných dlhov, ktoré majú určitú vzájomnú súvislosť a v celku predstavujú súhrnnú výšku pohľadávky. V prípade dojednania straty výhody splátok (ako je to podľa danej úverovej zmluvy), ktorá sa prejaví v špecifickej zmluvnej sankcii za omeškanie s niektorou zo splátok, dôjde k zosplatneniu celého zvyšku dlhu. Omeškaním splatnosti jednej splátky si tak dlžník privodí splatnosť aj všetkých budúcich splátok. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Zákonodarca týmto zákonným ustanovením mienil modifikovať, aby sa pri strate výhody splátok počítala premlčacia doba celého dlhu už odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh, čo je v súlade s cieľom, resp. zámerom inštitútu premlčania ako stimulácie veriteľa k rýchlemu (včasnému) uplatneniu jeho práv (podľa zásady *vigilantibus iura*) ako aj snahy predchádzať v konkrétnych prípadoch dôkaznej núdzi na strane veriteľa v súdnom konaní a prispieť tým k právnej istote účastníkov občianskoprávných vzťahov.

30. Pre spotrebiteľské vzťahy môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (citovaný § 53 ods. 9). Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Z hľadiska vzťahu medzi „trojmesačnou dobou“ a „lehotou nie kratšou ako 15 dní“, ktoré rámce spomína § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, zákonodarca výslovne neupravuje, či môžu plynúť súbežne alebo či uvedená minimálne 15-dňová lehota môže začať plynúť až po uplynutí trojmesačnej doby. Z § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadať o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Najvyšší súd prijal názor, že 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa by mala byť realizovaná ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, vychádzajúc z charakteru upozornenia na možnosť zosplatnenia ako vytvorenia príležitosti pre dlžníka ho ešte odvrátiť, navyše pokiaľ uplatneniu tohto práva nebráni, ak spotrebiteľ zaplatí niektorú so skorších splátok. Z § 103 Občianskeho zákonníka tiež vyplýva, že premlčacia doba začína plynúť späť od splatnosti omeškanej splátky. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch. Tam podľa § 53 ods. 9 vo všeobecnosti začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 Občianskeho zákonníka). Zákonodarca všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu nestanovuje absolútne, zákon v konkrétne vymedzených prípadoch môže určiť i osobitnú premlčaciu dobu čo do okamihu začiatku jej plynutia, ako aj čo do jej dĺžky, takýto zámer ale z § 103 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nie je možné vyvodiť.

31. Navyše premlčanie je právny inštitút, ktorý oslabením subjektívneho práva veriteľa zvyhodňuje práve dlžníka ako porušiteľa zmluvnej povinnosti. Pri ustanovovaní zákonných podmienok ochrany spotrebiteľa, dlžníka, je nutné dbať na vyváženosť právnej úpravy z hľadiska jednotlivých ústavných štandardov vrátane princípu právneho štátu. Aj keď je ochrana spotrebiteľov neoddeliteľnou súčasťou súčasného súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek iné právne inštitúty. V danom prípade sa to prejavuje potrebou zabrániť, aby sa slabšia strana - spotrebiteľia dostali do horšieho postavenia ako veriteľia. Najvyšší súd v takom prípade nevidel legitímny dôvod, ktorý by takýto rozdielny prístup ospravedlňoval. Len to, že spotrebiteľ si ako slabšia strana vyžaduje vyššiu ochranu, tu nestačí. Otázkou potom zostalo, kedy pre spotrebiteľské vzťahy, na ktoré dopadá § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, začína plynúť premlčacia doba, keďže práva z týchto vzťahov sú premlčateľné. Bolo potrebné ustáliť, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), teda kedy najskôr mohol veriteľ úspešne podať žalobu na súd (R 17/2017). Uvedené zákonné ustanovenie (okrem iného) sleduje nie len dosiahnutie splatnosti celej pohľadávky veriteľa (dodávateľa) pri nesplnení povinností dlžníka

(spotrebiteľa) riadne a včas plniť dojednané čiastkové plnenia (splátky), ale aj vylúčenie tejto možnosti, ak by bolo takéto porušenie iba krátkodobé, nepresahujúce dobu troch mesiacov odo dňa omeškania so zaplatením splátky. Následne ju dopĺňa tým, že veriteľ v zákonnej lehote nie kratšej ako 15 dní upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto, ktorá začína plynúť nasledujúci deň po tom, čo veriteľovi (dodávateľovi) vzniklo právo podľa § 565, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné.

32. Vychádzajúc z daných teoretických východísk ako i zo znenia na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení najvyšší súd prijal záver, že veriteľ sa na súde mohol po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Práve tento deň je teda najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu, čím sa naplní i zámer zákonodarcu, aby premlčacia doba pri zosplatnení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa (§ 103 Občianskeho zákonníka). Najvyšší súd teda konštatoval vyššie uvedenú právnu vetu vzťahujúcu sa na prijatý judikát, teda že pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 Občianskeho zákonníka).

33. S ohľadom na uvedené súd dospel k záveru, že námietka premlčania vznesená žalobkyňou nebola dôvodná, keď premlčacia doba začala plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh t.j. od 13.02.2018 - splátka neuhradená a splatná 12.11.2017, uplynutie troch mesiacov od omeškania so splnením splátky 12.02.2018, až vtedy sa mohol veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 Občianskeho zákonníka). Žalobca podal žalobu na súd dňa 12.10.2020, teda uplatnil svoj nárok včas počas plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby, kedy pohľadávka žalobcu nebola premlčaná.

34. Na základe hore uvedeného preto súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi, ktorému bola pohľadávka postúpená, sumu 111 805,38 eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 98 643,94 eur, riadneho úroku vo výške 5399,68 eur a úroku z omeškania vo výške 7761,76 eur podľa Prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok, spolu so zákonným úrokom z omeškania 5,00% ročne zo sumy 98 643,94eur od 31.07.2019(t.j. odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky)do zaplatenia, keď žalovaná sa v zmysle §517 ods.2 OZ dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa §-u 255 ods. 1 CSP, keď žalobca mal vo veci plný úspech, preto súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% .O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí , pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku , ktoré neboli uplatnené, alebo , alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci .

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok konania,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ nemohol bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).